

Sygn. akt II CNP 16/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 września 2013 r.,
skargi Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko - Własnościowej "S."
w S. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 16 marca 2011 r., wydanego
w sprawie z powództwa S. S. i J. S.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko - Własnościowej
"S." w S.
o zapłatę,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zarówno w piśmiennictwie, jak orzecznictwie (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2008 r., I CNP 27/08, LEX nr 457829), przyjmuje się, że niezgodność orzeczenia z prawem uzasadniająca odpowiedzialność odszkodowawczą ma charakter kwalifikowany i zachodzi tylko wtedy, gdy orzeczenie zostało wydane na skutek rażąco błędnej wykładni prawa lub rażąco niewłaściwego zastosowania prawa, tj. uchybień odnoszących się do regulacji prawnych istotnych i nieuzasadniających odmiennych ocen. W szczególności nie stanowi takiego uchybienia opowiedzenie się przez sąd za jedną z możliwych interpretacji przepisów prawa. Przeciwny pogląd zagrażałby takim wartościom, jak: stabilność obrotu prawnego, swoboda sądu w ocenie materiału dowodowego i stosowaniu prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2009 r., III CNP 42/08, oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2009 r., I CNP 121/08).

Według art. 424⁹ k.p.c., Sąd Najwyższy odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania, jeżeli jest ona oczywiście bezzasadna. Skargę uważa się za oczywiście bezzasadną, gdy z jej treści, bez głębszej analizy wynika, że nie może być uwzględniona.

Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko - Własnościowa „S.” zarzuca kwestionowanemu w skardze wyrokowi niezgodność:

- z art. 43 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U.2003.119.1116 ze zm.) wskutek błędnej wykładni tego przepisu, wyrażającej się w przyjęciu przez Sąd Okręgowy, że uchwała Zarządu Spółdzielni z dnia 10 września 2003 r. podjęta w trybie art. 42 i 43 tej ustawy jest nieważna w części dotyczącej obowiązku zapłaty z niewymienionego w art. 42 ust. 5 tytułu;

- z art. 58 § 1 i 3 k.c. wskutek jego bezpodstawnego zastosowania, oraz

- z art. 411 k.c. wskutek jego niewłaściwego zastosowania.

Twierdzenia skarżącej o naruszeniu tych przepisów przez Sąd Okręgowy nie zawierają argumentów, które pozwalałyby – wstępnie oceniając - zasadnie

wnioskować, iż objęty skargą wyrok jest dotknięty kwalifikowaną sprzecznością z prawem w przedstawionym wyżej znaczeniu.

W konsekwencji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

db